

Tremtinys

LIETUVOS POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ SAJUNGOS SAVAITRAŠTIS
2010 m. kovo 5 d.

Eina nuo 1988 m.

spalio 28 d.

Nr. 9 (887)

Ankstyvą vasario 21-osios rytą Šilalės kultūros centro sakralinės muzikos ansamblis „Ex Cordis“, Šilalės rajono savivaldybės mero pavaduotoja Vera Macienė, savivaldybės tarybos narė Loreta Kalnikaitė, savivaldybės administracijos Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėjos pavaduotoja Jovita Verrienė išvyko paminėti Lietuvos valstybės atkūrimo dieną kartu su Tilžės lietuvių bendruomene. Tauragėje

prie mūsų šaunios delegacijos prisijungė Tauragės apskrities viršininko pavaduotojas Raimondas Matemaitis ir Tauragės apskrities verslininkų asociacijos valdybos pirmininkas Darius Stankus.

Nuostabūs žiemos gamtos vaizdai lydėjo iki Panemunės, kur mus sutiko Lietuvos Respublikos konsulato Sovetske vyriausasis specialistas Ze-

nonas Vaitiekūnas. Per Nemuną, išpūdingu karalienės Luizos tiltu, kas pėsčiomis, kas važiuoti pasiekėme Tilžę. Lietuvos Respublikos konsulat Sofetske mus pasitiko Lietuvos Respublikos konsulas Arūnas Kaminskas ir trečioji sekretorė Inga Miškinytė. Jie mus globojo visos viešnagės metu. Ansambliui pasipuošė

Sovecko lietuvių bendruomenė ir svečiai iš Lietuvos

Brangiausia – Tėvynė

koje už Tėvynę ir Laisvės gynejus. „Tikiuosi, kad mūsų nuoširdi malda, palydėta nuostabių ansamblio giesmių, pasieks dangų. Dievas nesupyks ir supras, kad mums nebuvu galimybės švęsti Vasario 16-osios tikrają dieną, nes Rusijoje tai paprasta darbo diena, todėl švenčiame šiandien,“ – sakė klebonas.

Šilalės sakralinio ansamblio „Ex Cordis“ atliekamos giesmės palietė kiekvieno širdį.

(keliamas į 3 psl.)

Mažieji Tilžės darželinukai mus sutiko su Trispalvėmis

Dr. Povilas JAKUČIONIS

Tarpušvenčio erzelynės

Vyriausybė skelbia – ūkio smukimas stabilizavosi. Gamyba iš lėto pradeda augti. Sulėtėjo bedarbystės augimas. Tai dar néra ūkio atsigavimo saulėtekis. Dar tik aušra. Dar užeis audros debesys ir vėl pritemps. Bet tik trumpam.

Dalis žiniasklaidos ir kai kurie politologai piktdžiugiškai skelbia, kad valdžia slysta iš konservatorių rankų. Esą pavasarį susivienijusi opozicija nuvers Vyriausybę. A.Kubiliui nepavyksta sustiprinti parlamentinės daugumos. Zlugo neprasidejusios derybos su Darbo partija ir „krikščionimis“. „Valsiečių“ lyderis kelia savo kainą. Visko gali būti.

Esą tautos nuomonė apie dabartinės Vyriausybės veiką pasakė riaušininkai pernai, sausio 16 dieną, daužydami Seimo langus. Tik dabar, po metų, prokurorai paskelbė, kad Seimo langus daužė ne tauta, bet Gariūnų turgaus „kvadratiniai berniukai“. Dažnas iš jų buvęs neblaivus, 7 su kriminaline praetimi, pusės jų pavardės nelietuviš-

kos. Iš viso baudžiamojon atsakomybėn patraukti 29 asmenys, viešai smurtavę, niokoję turtą, pasiprišeinę policijai. Tokia ten buvusi „tauta“.

Atrodo, paslydo ir europarlamentarė, Kovo 11-osios Akto signatarė Laima Andrikiene. Toks išpūdis susidaro perskaičius internetiniame dienraštyje „Delfi“ jos straipsniu „Ką jie daro su mūsų valstybe?“ Galima suprasti, kad „jie“ yra ne kas kitas, kaip A.Kubiliaus Vyriausybė. Kitos valstybės esą gyné savo žmonių ir gamintojų interesus visomis išgalėmis, o Lietuvos – vangiai. (Gal Lietuvoje tu išgaliu buvo ženkliai mažiau?) Tik didino mokesčius ir mažino socialines išmokas. Suprask, reikėjo dar daugiau skolintis. Šitaip kalba visa opozicija, besiruošdama perimti valdžią ir artėjantiems savivaldybių rinkimams. Signatarė, atrodo, rinkimams nesiruošia. Blaivaus proto žmonės suprantą, kad pasiskolinus gyventi lengviau šiandien, bet sunkiau rytoj, nes skolą vis tiek teks grąžin-

ti. Blaivai mastančių žmonių Lietuvoje, laimei, nemaža. Nepaisant visų „juodųjų pranašų“ kranksėjimų, TS-LKD reitingai, kurį laiką kritę, pradėjo vėl kilti ir šiuo metu jos politika pasitiki daugiausia rinkėjų. Tuo tarpu juodvarniais kranksinčios žiniasklaidos reitingai krito labiausiai per 13 metų.

Vasario 16-osios proga erzeliavimo būta daug. Po lofilai vėl bandė ižiebtį diskusiją apie Vasario 16-osios Akto neva padarytą žalą istorinės valstybės atkūrimui. Politologas ir istorikas Egidijus Motieka apgailestavo, kad atskyrus Lietuvą nuo Lenkijos pasitarnauta būsimoms agresorėms – SSRS ir Vokietijai, sunaikintas lenkiškai kalbėjės Lietuvos elitas. 1920 metais buvęs tokis Prancūzijos ir Anglijos projektas, kuriam pritarė Lenkija, bet nepritarė atkurtos Lietuvos valstybės Vyriausybė. Buvo siūloma sukurti federalinę Lenkijos, Vilniaus–Lietuvos ir Kauno–Lietuvos valstybę.

(keliamas į 2 psl.)

Vilties Prezidento tiesos tebegyvos ir Palangoje

Jis labai toli matė, šviesos sklidinas vyras. Kaip paukštis žvelgė į horizontą nuo bažnyčios bokšto kryžiaus – daugelį dešimtmečių į Lietuvos valstybės ateitį. Arčiausiai – į 2020-uosius metus. Jo siela intuityviai atliepė į mūsų – lietuvių patriotų – idealistų jausmus. Nes Stasys Lozoraitis buvo „genetinis valstybininkas“. Tokia jų, Lozoraičių, giminė. Analitikai. Diplomatai. Psychologai. Be melo. Klasės. Be piktų kėslų. Be to, kuo buvome „bagotai“ mes, sovietiniai lietuvių... Viena galvojam, kita sakom. Mėluojam... Sau... Telieka tyliai atsidusti, kad „Vaclavo Havelo stiliaus“ gérjetis ambasadorius, profesoriaus Vytauto Landsbergio bendramintis S. Lozoraitis jau ilgokai Būtojo laiko nišoje. Likimo Angelas buvo bejėgis „apžaisti“ kruvinają stalistų sistemą. Laimei, pa-

čioje šviesiausioje nišoje regimė šią asmenybę ir šiandien. Laimei, vis prie jūros, prie 99 kilometrų „smėlėto sprindžio“, ypač saugotino, pasak Vilties Prezidento, „Lietuvos valstybės rubžiaus“, Palangoje, Šventojoje, Klaipėdoje Stasio Lozoraičio tiesos prisimenamos ir 2010-ųjų žiemą. Nuo pat 1993 metų sausio 25-osios.

Tada neprieklausomas kandidatas į Lietuvos Respublikos Prezidento postą S. Lozoraitis, nepaisydamas siautulingą Baltijos vėjų, bekepuris net ant tilto į jūrą, kur pradžia, pasak eilėraščio „Mūs širdžių gražutės Lietuvos“, lydiamas tuometinių miesto vadovų R. Mikalkėno ir B. Martinkaus, trijų miesto ir Klaipėdos laikraščių žurnalistų nepaliaudamas kartojo: „Prašau pasitikėti manimi“...

(keliamas į 3 psl.)

Tarpusvenčio erzelynės

(atkelta iš 1 psl.)

Jei toks planas būtų įgyvendintas, tiketina, jog šiandien ne tik Lietuvos elitas, bet ir visa tauta kalbėtų tik lenkiškai ir Lietuvos vardas pašaulyje būtų suprantamas, kaip Lenkijos šiaurinės provincijos pavadinimas.

E.Motieka mano, jog caro priespauda Lietuvių padarė daugiau žalos nei sovietinė okupacija, vėl dėl to paties elito, nes suprišeino lietuvius su lenkais. Vytautas Landsbergis, kalbėdamas iš Signatarų namų balkono, trumpai ir tiksliai apibūdino abi okupacijas. Jis kalbėjo: „Istorijoje mūsų tautai dusyk yra tekę patirti ir baudžiauninkės dalį: caro laikais ir sovietizmo epochoje. Dabar turime namus (savo valstybę), bet ir prievolet patiemis tvarkytis: nepragerti ir nepadegti, neapleisti, nes apleisti jie ima trūnyti ir suvyks. Liktume benamiai, valkateles. Ir valdžią reikia išsirinkti su protu“.

Teisingi žodžiai. I rinkimus reikia eiti su protu, ne su pilstuko kvapu. Tada nereikės išsiriktos valdžios keiki ir bėgti iš Lietuvos. Turime savo namus, savo valstybę, bet daugelis nenori tais namais rūpintis, juos prižiūrėti ir puoseleti. Kasmet savo Tėvynė likimo valiai palieka ir išvyksta ten, kur geriau, po 20–25 tūkstančius jaunu žmonių. Net nepagalvojame, jog tiek pat jaunu partizanų ir jų pagalbininkų nužudė sovietų okupantai per 10 metų trukusis pasipriešinimo laikotarpi. Nei širdimi, nei protu nesuvokiamas emigrantų motyvacija kitaip, nei pinigai. Priesingu atveju, siek tiek užsidirbe, išgyvenę sunkmeti, grįžtų namo. Deja, tokį tik vienetai. V.Landsbergis minimoje kalboje priminė liaudies išmintį – ne pinigai laimė. Ja, daug tikresnė, galima surasti visai kituose dalykuose. Tautos dvasios sužydėjimo metais dainavome: „Juk tu laimė gali rast ir šicia – tėviškėlė ta va taip graži“.

Vasario 16-osios idealų ginklu ginti stojo tūkstančiai 1918–1920 metų savanorių, 1941 metų sukilių ir pokario partizanų. Sajūdžio, Kovo 11-osios idealus gynė šimtai tūkstančių žmonių „Baltijos kelyje“, prie Parlamento ir LRT objektų. Po 20 metų situacija dramatiškai keiciasi. Sumaterialėjome. „Delfi“ užsakymu tyrimų bendrovės „Spriter tyrimai“ atliktos gyventojų apklausos rezultatai parodė, jog net 61,3 proc. piliečių neketina ginklu ginti savo Tėvynės. Mažiausiai aukotis dėl Lietuvos linkęs 18–25 metų jaunimas. Būtent tie, kuriems privalu stoti Tėvynės

nės gynybon. Jie noriai emigruoja. Gaila, kad respondentų nebuvu paklausta tokio nepilietyško apsisprendimo motyvą. Gal tai pasekmė to, kad iki šiolei mokyklose patriotinis ugdymas laikomas politikavimu? Gal problema slypi šeimose? Tėveliai, išauginė vieną sūneli, iki 20 metų sau-

go, kad nesušlapštų kojcių. Gal dėl to, kad iki šiol niekada nebuvu visuotinės privalo-mosios karo tarnybos? Pasutiniais metais ji visai panai-kinta ir iki šiol neatkurta. Šimto jaunuolių karinis apmokymas per metus yra idėjos karikatura. Gal jaunimas, nepratęs nešioti ginklo, bijo ji paminti į rankas? Gal viskas kartu? Lenkija ir sunkmečiu apsisprendė kasmet parengti po 10 tūkst. rezervo karių. Lietuvoje gyventojų 12 kartų mažiau. Adekvacių turėtume kasmet parengti ne po 100, bet po 1200 rezervo karių. Rengiamo aštuonis kartus mažiau. Retorinis klausimas: negi mūsų valdžiai valstybės saugumas rūpi aštuonis kartus mažiau nei lenkams? Tu-rėtų būti atvirkščiai.

Priešventinėnuotaiką gada-ina erzelynė dėl Kovo 11-osios Akto signatarų apdovanojimų. Išėjo taip, lyg signatarai patys prašo sau valstybės apdovanojimų, o Prezidentė nenori to daryti, nes sunkmečiu per brangu. Ir ne-kuklu, ir per šyktu, ir neetiška. Istatyme yra išvardinti pareigūnai, kurie gali apdovanojimams teikti valstybei nusi-pelninius asmenis. Prezidentė turi Apdovanojimų tarybą, svarstančią ir patariančią. Viešai per žiniasklaidą, kuri iš kiekvienos žinios stengiasi sukurti skandalą, aiškintis delikačius santykius nedera.

Deja, ir vėl lieka pamiršti 1949 m. vasario 16 d. partizanų Deklaracijos signatarai, kraujo pasirašę būsimos atkurtos nepriklausomos Lietuvos Konstitucijos pagrindines nuostatas. Visi jie už mūsų valstybę atidavė gyvybes. Nepateisinama, jog jau metus Seimo stalčiuose dūlėja partizanų Deklaracijos signatarų statuso prilyginimo Kovo 11-osios Akto signatarų statusui išstatymo projeketas. Norisi šaukti šaukti: „Gerbiamieji, ar jau spėjote pamiršti, kad praėjusius metus buvote paskelbę Partizanų metais? Ką padarėte dėl jų kovos atminimo?“

Nepelnytai pamirštas ir Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriomojo Seimo pirminkas prof. Vytautas Landsbergis, pačiu sunkiausiu vals-tybės atkūrimo metu vykdės valstybės vadovo pareigas. Jam lig šiol nesuteiktas Respublikos Prezidento statusas.

Vasario 27 d. LPKTS bu-veinėje įvyko Lietuvos politinių kalinių ir tremtinės sajungos (LPKTS) valdybos posėdis. Valdybos pirminkas prof. Ari-mantas Dumčius teigė, kad jo vadovaujama komisija deda visas pastangas, kad buvusių politinių kalinių ir tremtinės vardas būtų gerbiamas.

Posėdžio svečiai – LR Seimo nariai aptarė politines aktualijas. TS-LKD Politinių kalinių ir tremtinės frakcijos tarybos pirminkas, Seimo Nacionalinio saugumo ir gyvybos komiteto pirmininkas dr. Arvydas Anušauskas pasakojo apie pokalbi su LR Prezidente D.Grybauskaitė dėl liustracijos, apžvelgė „Mažeikių naftos“, būsimos elektros linijos Baltijos jūros dugnu ir kitus aktualius klausimus.

LR Seimo narė, TS-LKD PKTF pirminkė Vincė Vaidavutė Margevičienė teigė, kad politinė situacija yra rimta. Opozicija dirba labai intensyviai, norėdama sugriauti valdančiąją koaliciją. Yra padaryta klaidų, pavyzdžiui, apskričių naikinimas – savo iška griūtis.

LR Seimo narė, Seimo Pasipriešinimo okupaci-

niam režimams dalyvių ir nuo okupacijų nukentėjusių asmenų teisių ir reikalų komisijos pirmininkas prof. Ari-mantas Dumčius teigė, kad jo vadovaujama komisija deda visas pastangas, kad buvusių politinių kalinių ir tremtinės vardas būtų gerbiamas.

LR Seimo narys Gintaras Songaila kalbėjo apie vardų ir pavardžių rašymo asmens dokumentuose problemas. Jis siūlė inicijuoti Istorinės atminties įstatymą.

Dr. Povilas Jakučionis priekaištavo, kad 1949 m. vasario 16 d. partizanų Deklaracijos signatarų statusas ne-prilyginamas Kovo 11-osios Akto signatarų statusui, kad prof. Vytauti Landsbergui nepripažystamas prezidento statusas, kad nesvarstomas teismų įstatymas ir kiti.

Taip pat kalbėjo LPKTS valdybos nariai: Algirdas Blažys, Birutė Kažemėkaitė, Edvardas Strončikas.

Posėdyje pasiūlyta pakoreguoti LPKTS įstatus, sudaryta darbo grupė. Aptartas pasiruošimas LPKTS XVII ataskaitiniams rinkiminiam suvažiavimui, finansų komiteto siūlymai.

Dėmesio, pasikeitė suvažiavimo data. Jis įvyks gegužės 15 dieną.

LPKTS gavo Kauno apskrities viršininkės Onos Balžekienės laišką, kuriame siūloma jubiliejinio – 20-ojo saskrydžio „Su Lietuva širdy“ Ariogaloje datą iš rugpjūčio 7 d. atkelti į birželio 12 d., nes saskrydžio organizuojama apskrities administracija, o nuo liepos 1 d. apskritys likviduojamos. Valdybos nariai balsavo prieš datos keitimą, kadangi birželio 12 d. Telšiųose rengiama dainų ir poezijos šventė „Leiskit į Tėvynę“.

LPKTS Kėdainių filialo pirminkė Regina Kuzmienė tarėsi su valdyba dėl apverkinos Labūnavos bokšto, kuriuo filialas rūpinosi nuo 1994 metų, būklės.

Druskininkų tremties ir rezistencijos muziejaus vadovas Gintautas Kazlauskas informavo apie LPKTS muziejų statuso sprendimo eigą ir apie atsainų valstybės tarnautojų požiūrį, neieškant konkretių sprendimų.

LPKTS tarybos narė Sta- se Tamašauskienė paskirta LPKTS Alytaus apskrities koordinatore.

„Tremlinio“ inf.

LPKTS valdybos posėdis

LPKTS kol kas laimi prieš A.Klimaitį

Vasario 24 d. Kauno apylinkės teismas išteisino Lietuvos politinių kalinių ir tremtinės sajungą (LPKTS) bei „XXI amžių“ byloje prieš A.Klimaitį, ilgą laiką viešai žinotą kaip KGB bendradarbi, slapyvardžiu „Kliugeris“. Šis kaltino LPKTS apšmeižus jį ir jo tévą dar 1995 m. išleistame archyvinį dokumentų rinkinyje „Iš naujausios Lietuvos istorijos“.

Iš LPKTS A.Klimaitis tikėjosi prisiteisti 10 tūkst. litų neturtinės žalos.

Taip pat šioje byloje atskovu buvo patrauktas ir kataikiškos minties laikraštis „XXI amžius“, publikavęs Lietuvos piliečių memorandumą „Dėl K.Prunkienės valstybinio nepatikimumo“, kurį dar 2004 metų birželį pasiraše disidentai, Nepriklausomybės Akto signatarai, Sausio 13-osios didvyrių artimieji ir kitivisuo menės veikėjai. Memorandumė be kitų minimas ir A.Klimaitis, kaip buvęs KGB agentas.

„Memorandumo penktame ir šeštame punktuose bu-

vo teigama, kad K.Prunkienė palaikė ryšius su KGB agentu Algiu Klimaičiu ir perspėjo, jog jis gali sekti Lietuvos slaptosios tarnybos“, – rašoma Kauno apylinkės teismo sprendime.

Kauno apylinkės teismas, kaip ir Vilniaus miesto 3-iassis apylinkės teismas, atmetė verslininku prisistatančio A.Klimaičio civilinį ieškinį dėl garbės ir orumo.

Kalbant apie LPKTS, teismą įtikino sajungos argumentas, kad LPKTS leista knyga „Iš naujausios Lietuvos istorijos“ buvo sudaryta iš 1992 m. „Lietuvos aide“ publikuotų straipsnių „Voratinklis. Kliugeris“ ir iš Niurnbergo procese amerikiečių pateiktų dokumentų, spausdintų dar 1966 m., kur minimas A.Klimaičio tévas.

Informacijos leidėjas ir skleidėjas neatsako už tikrovės neatitinkančios informacijos paskelbimą, jei jis nurodė informacijos šaltinių, o ši anksčiau buvo paskelbta kai kur ir nepaneigta.

Taigi LPKTS atstovai galėtų, kaip Nijolė Sadūnaitė Vilniuje, iškelti du pirštus, simbolizuojančius pergalę. Tik, atrodo, gerbiai Sadūnaitė paskubėjo: A.Klimaitis jau kreipėsi į Vilniaus apygardos teismą su apeliaciniu skundu. Jis taip pat turi teisę su tokiu skundu kreiptis į aukštesnės instancijos Kauno apygardos teismą ir pradeti LPKTS ieškinį iš naujo. Sprendžiant iš jo veiksmų logikos Vilniuje, greičiausiai jis kreipsis į teismą į Kaune.

Prarasti nelabai turi ką – mat Kauno apylinkės teismas ne tik atmetė jo ieškinį, bet taip pat priteisė iš jo valstybei išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu.

Tuo tarpu, kai „pusiau iliustruotas“ A.Klimaitis tąso po teismus įvairių kairių Lietuvos laisvės kovų dalyvius, ir politikai, ir prezidentė stokoja politinės valios atlkti tikrąjį iliustraciją ir išsiaiškinti, kas buvo kas okupuotoje Lietuvoje.

„Tremlinio“ inf.

Brangiausia – Tėvynė

(atkelta iš 1 psl.)

Giesmės, nuoširdi malda iš širdžių kilo į bažnyčios skliautus ir į Aukštynės.

Po šv. Mišių buvome pakvieti į parapijos salę. Ten mūsų laukė staigmena. Liaudiškais drabužiais pasidabintę mažieji Tilžės darželinukai sutiko mus su Trispalvėmis, lietuviška daina ir šokiui. Mažieji labai jaudinosi ir stengėsi iš širdies. Šilalės rajono savivaldybės mero pavaduotoja Vera Macienė mažiesiems dainininkams įteikė vėliavėles su Vasario 16-osios ir TSLKD simbolika.

Šventinis renginys tėsėsi Sovetsko lietuvių bendruomenės Martyno Mažvydo bibliotekoje. Lietuvių kultūros draugijos „Burė“ pirminkė Danutė Narušaitė pristatė draugijos veiklą, išsakė viltis ir lūkesčius.

Tauragės apskrities viršininko pavaduotojas Raimondas Matemaitis Lietuvių kultūros draugijai padovanė kompiuterį. Tauragės apskrities verslininkų asociacijos valdybos pirminkė Darius Stankus įteikė padėką už lietuviybės puoselėjimą ir tikslinę paramą interneto prieigai įrengti. Šilalės rajono savivaldybės mero pavaduotoja Vera Macienė Šilalės delegacijos vardu įteikė USB atmintinę. Ji priminė mūsų šalies istoriją. Daugiau kaip prieš šimtą metų visi laikraščiai ir knygos buvo spausdinami Tilžėje ir knygnešių gabenami per sieną pasiekdavo atokiausius Lietuvos kampelius, nešdami lietuvišką žodį į visus namus. Mes į šį kraštą šiandien atvažiavome su lietuvišku žodžiu, giesme, daina. Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Šilalės filialo pirminkės Teresės Ūksienė padovanotas knygas apie tremtį, partizanų eilėraščius Vera Macienė perdarė Lietuvos kultūros draugijai ir bibliotekai.

Kunigas Anupras Gauronkas aptarnauja Skaisgririų, Ragainės, Lazdynėlių ir Gąstų parapijas, lanko parapijiečius namuose, puoselėja lietuviybę. Jam nuoširdžiai

Loreta KALNIKAITĖ

talkina seserys vienuolės kotrinietės iš Lietuvos Jonė ir Maksimiliana. Kunigas Anupras Gauronkas prisiminė parapijiečių vargus, kai nebuvo bažnyčios ir melsdavosi prie išlikusio Tilžės senosios bažnyčios bokšto. Kunigo akys švystėjo pasakojuant apie šiltą Vytauto Lansbergio priėmimą ir didžiulę Tėvynės Lietuvos dovaną Tilžės lietuviams – naujają Kristaus Priskelimo bažnyčią, kurioje gali melstis visi Tilžėje ir jos apykėlės gyvenantys katalikai.

Ilgai netilo kalbos, Tilžės lietuvių domėjos Tėvynės reikalais. Išsakė savo rūpescius dėl susisiekimo su Lietuva, džiaugėsi nuoširdžia Lietuvos Respublikos konsulato Sovetske visapusiška parama. Lietuvos Respublikos konsulas Sovetske Arūnas Kaminskas išsakė pageidavimus, kad parama būtų abipusė, kad Lietuvių kultūros draugijos nariai padėtų ir jiems.

Už šiltą ir malonų priėmimą nuoširdžiai dėkojame Lietuvių kultūros draugijos „Burė“ nariams, Sovetsko Kristaus Priskelimo bažnyčios klebonui, kunigui Anuprui Gauronkui, vikarui Nikolajui Vaitekovičiui, seserims vienuolėms Jonei ir Maksimiliani, Lietuvos Respublikos konsului Sovetske Arūnui Kaminskui, vyriausiajam specialistui Zenonui Vaitiekūnui, trečiajai sekretorei Ingai Miškinytei, jaunesiems šokėjams ir dainininkams, visai lietuvių bendruomenei.

Visų šventės dalyvių vardu nuoširdžiai dėkojame Šilalės kultūros centro sakralinės muzikos ansamblui „Ex Cordis“ dalyviam ir jų vadovams: Nijolei Mačiukaitienei, Antanui Kazlauskui, Kornelijui Pukinskui, Kauko muzikinio teatro koncertmeisterei, Lietuvos meno akademijos dėstytojai Beatai Vingraitei.

Grįžtant į namus mūsų širdyse skambėjo kunigo Anupro Gauronko pasakyti žodžiai: „Mes mylim Tave, nes mums Tu brangiausia, Tėvynė!“

Loreta KALNIKAITĖ

Užsiprenumeruokite „Tremtinį“

Prenumeratos indeksas – 0117.

Prenumerata kainuoja:

1 mėn. – 7 Lt,
3 mėn. – 21 Lt,
6 mėn. – 42 Lt.

Vienas savaitraščio numeris kainuoja 1,75 Lt.

„Tremtinys“ išeina keturis kartus per mėnesį. Prenumerata priimama „Lietuvos pašte“ iki kiekvieno mėnesio 22 dienos.

Vilties Prezidento tiesos

(atkelta iš 1 psl.)

Vėliau, papietavęs, susitikime su palangiškiais tuomeninėje Pirmojoje vidurinėje mokykloje šis nelygintinai sudabartiniai pseudopolitikieriai „ekologiškai“ švariasieles vyras drąsiai ir viešai papildė ant tilto į jūrą pradėtą miniją, manykim, gimusią prieš daugybę metų: „Aš asmeniškai komunistais nepasitikiu – vienu! – bet jūs pasitikėkite manimi“... Palangos mokyklos, kuriai sovietmečiu buvo suteiktas tremtiniam, politiniam kaliniams (daug jų buvo susitikime) be komentarių tariamas „trėmiko“ M. Gedvilovardas, salė griaujėjo nuo plojimų. Tada šviesaus atminimo palangiškai intelektualai, buvę pedagogai Boleslovas Normantas ir Aleksandras Barakauskas pasakė: „Tik su Stasiu Lozoraičiu pasiekume išsvajotą Lietuvos demokratijos, laisvų idėjų ir darbų Stiklo kalną. Jam Lietuva – ne verslas, štai todėl bus nelengva“. Iš asmeninių užrašų knygelių, straipsnių sudariau minimalią S. Lozoraičio viešnagės Palangoje 1993 m. sausio 25 d. stenogramą: „Aš nepriklausau jokiai partijai, nesu davės jokių pažadų. Jokių vekselių nesu pasirašęs. (...) Mes nesam blogesni už kitas tautas. Nereikia turėti jokio kartelio širdyje dėl praeities, turim galvoti apie pažangesnę ateitį.“

Palangiškiai, kuriems dar ir šiandien, po 20 metų, negrąžinti šimtai hektarų labai brangios jų tėvų, prosenelių žemės netoli jūros, tarp Nemirsetos–Palangos–Būtingės, ne sykį klausė S. Lozoraičio nuomonės apie nekilnojamą turto, žemių grąžinimą. Ne paslaptais – dar ir dabar (!!!) tais pačiais sėdmenis vadovaujančias kedes tebešildantys (-čios) buvę TSKP nariai, lojalūs Rytų vėjams veikėjai, dešimtmiečiai manipuliavę kuklių darbo žmonių naivumu, „pasidarę“ sau palankius trumpalaikius įstatymus, persikélé aplink Palangą savo hektarus iš Šimkaičių Raseinių rajone, net Marijampolės. Jiems, komunistams, kurių godulys – nepamatuotai baisus, savo „klauno patriotai“ ir 2010-aisiais suteikia visas slygas apvagiėti tautą, dar ir dabar nedristančią garsiai apie teisybę prabili. Visur – buvusieji „Smėlio ir žuvies broliai“ palangiškiai – žemių paveldėtojai tebevarsto teismų duris. Bet ir ten... „savų savi“. Bepinigis – mažas esi ir suprasti tegali,

kad kapinaitės – pakely“...

Taigi S. Lozoraitis 1993 metais palangiškiams viltinai kalbėjo:

„Principas, kad nekilnojami turtą būtina grąžinti savininkui ten, kur galima, turi būti pagerbtas. Be to, būtina turėti stiprų kompensacijų fondą. Reikia galvoti apie antrajį privatizacijos laikotarpį. Būtina kurti žemės ūkio operatyvus (tai jokiu būdu ne „kolchozų“ analogas). Valsybė turi turėti ir tiekti žemės ūkui gerą, modernią techniką. Būtina imti kreditus iš užsienio, nes jie teikiami ypač geromis respublikai salygomis – ilgam laikui (pavyzdžiu, 20 metų) ir su labai mažomis palūkanomis. Taip pat reikia sustiprinti jėgas žmonių, turinčių žemės legaliai ir jau dabar galinčių ją dirbti.“

Pensinio amžiaus žmonėms aš linkiu ilgiausio gyvenimo. Apie jų padėtį mūsų visuomenėje reikia rūmtai galvoti. Senas žmogus ne tik būtinai turi būti aprūpintas materialiai, bet ir pilnuitinai dalyvauti gyvenime. Mano išrinkimo į prezidento pareigas atveju šioje srityje to ir siekiu.

Bedarbystės problemą ketinu spręsti pakeliant bendrą ekonomikos lygi, atidaranant naujas ekonomikos sritis, pavyzdžiu, plečiant turizmą (tai ypač aktualu Palangai). Norint pakelti ekonomiką, mes turime tiksliai žinoti, kas pelningiausia eksportui į Vakarus. Būtina priimti užsienio kapitalo investicijas. Mes turime pasidaryti moderniai Europos valstybe.

Kol respublikoje bus ekonominių bėdų, bedarbystė, žemas gyvenimo lygis, tol bus sunku kovoti su turto grobstymu. Viena iš didžiausių respublikos bėdų – kysią émimas muitinėse. Muitininkus, imančius kysius, nesunku išsiaiškinti ir toks muitinės darbuotojas be kalbų netektų darbo. Korupciją reikia sustabdyti.

Jaunoms šeimoms būtina padėti. Juk šios šeimos turi išauklieti naują, geresnę, doresnę lietuvių kartą. Butai respublikoje – didelė problema. Reikia galvoti apie viešuosius darbus, kurie būtų finansuojami iš užsienio paskolų ar kitų šaltinių. Viešųjų darbų sistema užimtu bedarbius, pagreitintų gyvenamujų namų statybą.“

Į klausimą, ką, jeigu būtų išrinktas Lietuvos valstybės prezidentu, rinktusi premjeru, Stasys Lozoraitis lakoniškai atsakė: „Pasirinkčiau tą,

kuris turėtų Seime balsų daugumą. Reikia laikytis demokratijos taisyklės. Padėtis Seime turi būti subalansuota – tai paprasčiausia civilizuota demokratija.“

Be kitų klausimų, visais laikais europietiškosios demokratijos augintinis S. Lozoraitis buvo paklaustas, kokias konkurento A. M. Brazauskas savybes laiko silpniausiomis.

„Aš pono A. Brazauskas nepulsiu asmeniškai. Rinkimų kampanija turi vykti kovertuoti. Pono A. Brazauskas programoje nėra konkretių rimtų pasiūlymų padėčiai Lietuvoje pataisyti. Be to, jo dalyvavimo įvairiose Lietuvos Vyriausybės vaisiai nėra labai pozityvūs, – atsakė palangiškių rinkėjų itin démesingai išklausytas Vilties Prezidentas. I klausimą: „Jeigu LDDP blokuos rinkimus, ar kelsite kandidatūrą antrą kartą, ar išvyksite į Ameriką?“ S. Lozoraitis surado šiuos žodžius: „Aš Amerikoje gyvenau tik dvejus su puse metų – nuvažiavęs perimti Lietuvos ambasadą. Šiaip mėgstu Europą, mėgstu būti netoli Lietuvos. Ar vėl kandidatuosiu, nežinau. Jei pajusčiau, kad dauguma Lietuvos žmonių mane remia, tada ieškočiau išėties, kuo galėčiau būti jiems naudingas.“

1992 metais palangiškiai toje pačioje salėje buvome susitikę su „stuburo“ jokiai antitautinei ideologijai ar žvalgybai nepardavusiu Laisvės šaukliu, į Amžinąją šviesos tėvynę nuo 2002 metų liepos iškeliausiu, Bernardu Brazdžioniu. Jam tada talkino aktorius Laimonas Noreika. Gera buvo girdėti panašias ne poeto – politiko vizijas, realių mūsų valstybės kūrimo darbų projektus. Gerus darbus įveisinant Stasiui Lozoraičiui visokeriopai padėjo gyvenimo bendražygę ponai Daniela Lozoraičienė. „Mano žmona remia mane piniagais, palaiko moraliai. Rytoj arba poryt ji atvyks į Lietuvą, – džiaugėsi palangiškiams susitikime kandidatas į LR Prezidento postą. Idomi detalė: rašant šį tekstą „Tremtinui“, vasario 4-ąją Palangoje plasnojant seniai regėtomis pūgos plaštakėms, paskambino daug šviesių akcentų Palangos politinių kalinių ir tremtinių veiklos metraštyje palikęs buvęs ilgametis vadovas Petras Gabrėnas: „Ir aš tada buvau susitikime su Stasiu Lozoraičiu. Šviesiausias žmogus, aciū Jam ir šiandien“.

Gediminas GRIŠKEVIČIUS

Pagerbtas kapitono Juozo Kiliaus atminimas

Vasarį 16-osios Lietuva išaugino daug taurių, tévynę mylinčių žmonių. To meto visuomenės akys dažnai kryptė į Lietuvos kariuomenės karininkus, nes jie buvo inteligenčiai, pasitempę, puikios išvaizdos, gražiomis uniformomis. Šie žmonės buvo visuomenės elitas. Mokėjo kalbų, todėl ne vienas karybos žinias tobulino Prahos, Briuselio, Berlyno, Fontenblo aukštostose karos mokyklose. Beveik visi aktyviai dalyvavo kultūriname visuomeniniame gyvenime: vadovavo šauliams, skautams, bendradarbiavo spaudoje, talkino blaivybės skleidėjams, knygos mylėtojams. Tokius juos išugdė Lietuvos karos mokyklos. Visų karininkų bendri bruožai buvo pareigingumas, atsakomybė, pasiryžimas aukotis dėl tévynės Lietuvos.

Vienas iš jų buvo ir kpt. Juozas Kilius, gimęs 1909 m. gruodžio 14 d. Rokiškio aps. Stanikūnų k., netoli Pandėlio. Augo šviesioje, darbščioje valstiečių šeimoje. Tėvai stengėsi visus septynis vaikus pralavinti. Juozas mokėsi Pandėlio pradinėje mokykloje, Rokiškio gimnazijoje. Dvidešimtmetis jaunuolis, baigęs gimnaziją, buvo tvirtai apsisprendęs gyvenimą skirti tėvynei Lietuvai, todėl įstojo į Karo mokyklą. Baigė 1931 m., jam buvo suteiktas jaunesniojo leitenanto laips-

nis ir paskirtas į 4 artilerijos pulką. Jaunas karininkas labai rimtai žiūréjo į karo tarnybą, nuolat gilino žinias, lankė kursus. 1939 m. baigė Vytauto Didžiojo aukštostios karo mokylos Generalinio štabo skyrių ir buvo perkeltas į kariuomenės štabą. Tais pačiais metais pakeltas generalinio štabo kapitonu ir apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino 5 laipsnio ordinu.

1940 m. Sovietų sąjungai okupavus Lietuvą, mūsų kariuomenės daliniai kilnoti iš vienos į vietą, vadai perkėlėti į kitas dalis, kad nutrūktų ryšiai su savo kariais. Kunigaikščių vardais pavadinti pulkai tapo Raudonosios armijos 29 šaulių teritoriniu korpusu. Nuo pirmųjų okupacijos dienų mūsų inteligenčia galvojo, kaip išvaduoti Lietuvą. 1941 m. pradžioje susikūrė Lietuvos aktyvistų frontas (LAF), iji išitraukė ir kpt. Juozas Kilius. Kaip patikimas, aktyvus karys buvo pas skirtas LAF Vilniaus štabo viršininko mjr. V. Bulvičiaus pavaduotoju, kartu su juo dar 1941 m. vasario pradžioje paruošė planą, kaip sukilmimo pradžioje turi veikti Vilniaus garnizono kariai. Karių mylimas ir gerbiamas, turintis autoritetą kpt. Juozas Kilius turėjo 29 ŠTK karius lietuvius parengti sukilmui.

Pats buvo tvirtai apsi-

sprendęs. Pagal giminių pasa-
kojimą, vienas iš namiškių
mégino kapitoną sulaikytį,
bet Juozas Kilius ištariė: „Kas
bus su Lietuva, jeigu né vienas
neisime?“ O buvo jis šeimos
žmogus, iš septynių vaikų
mamos labiausiai mylimas už
jautrumą ir širdies gerumą.
Nors uždaroko būdo, bet gy-
veno intensyvų vidinį gyveni-
mą. Kaip karys, žinojo, prieš
kokią baisią jégą kyla, supra-
to, kad rizikuoją ne tik savo
sveikata ir gyvybe, bet ir bran-
gių artimųjų gyvenimais. Ta-
čiau Lietuvos likimas jam bu-
vo svarbiau už viską. Žmonai
Sofijai tepasakė: „Pasiimk
Dalytę (dukrelę, gimusi
1939 m.) ir važiuok į savo té-
viškę, Plungę. Čia dar visko
bus.“

Sukilimas turėjo prasidėti Vokietijai užpuolus Sovietų sąjungą. Kai kurie 1941 m. sukilimo tyrinėtojai, pavyzdžiui, Albinas Gražiūnas knygoje „Lietuva dviejų okupacijų replėse“, V., „Tėvynės sargas“, 1996, p. 49 mano, kad apie LAF pastangas pirmajam karo dieną atkurti Lietuvos nepriklausomybę sužinojo gestapas ir išdavė enkavėdistrams. Tai buvo ne vienintelis šių nusikalstamų organizacijų bendradarbiavimo atvejis. Beveik visi LAF Vilniaus štabo nariai buvo suimti, ir todėl 1941 m. birželio sukilimo židiniu tapo ne Vilnius, bet Kaunas.

Kpt. Juozas Kilius buvo suimtas 1941 m. birželio 12 d. Pabradėje. Atvežtas į Vilnių, kartu su kitais sukili-mo vadais žiauriai kankintas Lukiškių kalėjime. Prasidėjus karui, birželio 23 d. suimtieji atgabentį į Vilniaus geležin-kelio stotį, dar kruvini nuo kankinimų suklupdyti perone ir klupom nuvaryti į vagoną.

Penkiasdešimt metų Lietuvai nežinojo apie jų likimą. Tik griūvant Sovietų sąjungai, į giminės užklausimą buvo atsakyta. Suimtieji buvo nuvežti į Rusijos Gorkio miesto kalėjimą. Kpt. Juozas Kilius 1941 m. lapkričio 28 d. Maskvos karinės apygardos Karo tribunolo nuteistas myriop. Aštuoni LAF Vilniaus štabo nariai sušaudyti 1941 m. gruodžio 18 d. Gorkio kalėjime. Žlugus Sovietų sąjungai žuvusiųjų giminės mėgino ieškoti palaidojimo vietas, bet pagal vieną versiją kūnai buvo užkasti kalėjimo kieme, pagal kitą – netoli kalėjimo buvo kapinės ir gretaję nuo pat 1917 m. spalio revoliucijos buvo užkasama šimtai nužudyti žmonių.

Per 50 sovietų okupacijos metų nebuvo nei kur gėlių padėti, nei žvakelių uždegti. Kpt. Juozo Kiliaus bei kitų 1941 m. sukilėlių vardai ižygis buvo nustumti į užmarštį. Kilių giminė išblaškyta po Sibirą, téviškė Stanikūnų kaimė sunaikinta sovietinės me-

lioracijos. Lyg ir nebūtų tų žmonių. Jau niekada nesužinosime, kokias kančias jie iškentėjo Gorkio kalėjime, kokiais žodžiais meldési į Viešpatį Dievą paskutinę gyvenimo minute.

Tik Kovo 11-osios Lietuva sugrąžino kpt. Juozą Kilių ir jo bendražygius į tautos istorijos puslapius, leido ištaroti jų vardus greta 1863 m. sukilėlių – Antano Mackevičiaus, Zigmuno Sierakausko, Kosto Kalinausko vardų. 1997 m. kpt. Juozas Kilius (po mirties) apdovanotas Vyčio Kryžiaus pirmojo laipsnio ordinu. Tik po Kovo 11-osios Juozo Kiliaus giminės Rasų kapinėse pastatė kenotafą, o pandėlietis Leonas Juozonis padarė atminimo lentą.

Neseniai pandėliečiai paminėjo kapitono Juozo Kiliaus 100-ąsias metines. Kpt. Juozas Kilius buvo iš tų Lietuvos kariuomenės karininkų, siekusių ištaisyti politikų klaidą, kai Lietuva 1940 m. be šūvio buvo atiduota Soviečių sąjungai; rengusių 1941 m. sukilimą ir siekusių atkurti Lietuvos nepriklausomybę.

Minėjimas prasidėjo šv. Mišiomis Rokiškio r. Pandėlio bažnyčioje. Šv. Mišias aukojo ir pamokslą apie prasmingą J. Kiliaus gyvenimą pasakė Pandėlio bažnyčios klebonas Kostas Balys. Giedojo bažnyčios jaunimo choras, vadovaujamas V. Likienės.

(ketiama i 6 psl.)

Dėl dvių procentų gyventojų pajamų mokesčio paramos

Rekomenduojame, kad gyventojai, pildydami prašymus pervesti iki 2 procentų pajamų mokesčio sumos Lietuvos vienetas, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę gauti paramą (forma FR0512) ir norėdami skirti paramą filialui, 10 laukelyje turėtų nurodyti Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos kodą (kodas 300032645), o **15 laukelyje** išrašyti Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos **filialo*** atsiskaitomosios sąskaitos numerį (FR0512 formos pildymo taisyklės). Atliekus kaičiavimą pagal pateiktus prašymus paskaičiuota suma bus pervesta į pagrindinės įmonės sąskaitą, tačiau kreipiantis į VMI galima bus išrašyti pažymą apie sumų perivedimą pagal prašymuose nurodytas sąskaitas.

* - kiekvienas, norintis paremti, 15 laukelyje įrašo savo filialo atskaitomosios sąskaitos numerį, kurį galima sužinoti tik savo filialo būstineje.

Panaudoti žmogaus išteklius yra leidžiamas pagal teisę Panaudoti žmogaus išteklius yra leidžiamas pagal teisę		F R 0 5 1 2	vertinė 0 1	G U D I S T
Forma apsiūta laisvai naudoti ir perdengti teisė pagal Lietuvos Respublikos taisyklėmis definiuotais žemės ūkio teisės užduočių kriterijais				
1. Adresas kodas				
2. Nuoširdus Lietuvos gyventojų užduočiai	paužtukas			
3. Nuoširdus gyventojų užduočiai				
4. Telefonas	5. Elektrotraukio paužtukas			
PRAŠYMAS PERVESTI IKI 12 PROCENTŲ PAJAMŲ MOKESČIO SUMOS LIETUVOS VIENETAMS, PAGAL LIETUVOS RESPUBLIKOS LABDAROS IR PARAMOS ĮSTATYMĄ TURINTIEMS TEISĘ GAUTI PARAMĄ				
6. Elektrotraukio tiltukas	7. Pildymasis:	2010 -	-	8. ☒ Pirmieji ☐ Paskutiniai
9. Elėtra s. 10. Paramos gautių identifikacijos numeris (kodas)	11. Paramos gautių pažymėjimas	12. Elėtrės adresas	13. Atstankomosios sajungos numeris	
10. ☒ 3 0 0 0 3 2 6 4 5 1 LIEITUVOΣ POLITINIŲ KALINIŲ IR TRENTINIŲ SAJUNGA 2 LAISVĖS AL. 39, LT-044309, KAUNAS	14. Elėto kodas	15. Atstankomosios sajungos numeris	16. Praktinių paramų mokesčio dalykai (procentai)	
11. ☒ 12. ☒	13. ☒	14. ☒	15. ☒ 16. ☒	17. ☒
17. Papildomi informacija				
Atmetė, pateikusį galimybią				
(signatu) (data)				
(signatu), (data)				

Prieš 45-erius metus užbaigės ginkluotos kovos epochą...

Vasario 23 d. Seime organizuotas partizano Antano Kraujelio-Siaubūno 45-ųjų žūties metinių minėjimas netikėtai virto prasmingu ir daug žmonių sutraukusių renginiu. Renginio organizatoriai – Seimo Kaimo reikalų komiteto pirmininkas Edmundas Pupinis ir Pasipriešinimo okupaciniams režimams dalyviai ir nuo okupacijų nukentėjusiyų asmenų teisių ir reikalų komisijos pirminkas prof. Arimantas Dumčius buvo priversti renginį perkelti į Kovo 11-osios salę, kur paskutinį Lietuvos partizaną, savo gyvenimą paskyrusi kovai su okupacija (žuvusį 1965 m. kovo 17 d.), pagerbtį susirinko net 400 žmonių.

Minėjimo dalyvius pasveikino Seimo pirminkės vaduotojas Algis Kašeta. Jis teigė, kad nors A. Kraujelis neužėmė aukštų pareigų, tačiau jis buvo paskutinis, kovojantis su ginklu ir plunksna rankose, savo žūtimi užbaigės vieną – ginkluoto pasipriešinimo – epochą, po kurios pradėjo kita – Kalantos, „Katalikų Bažnyčios Kronikos“ ir kitų disidentų epochą.

Renginys praktiskai buvo atiduotas į jaunimo – Utenos moksleivių ir iš ten kilusių studentų bei Jaunųjų šaulių kubo narių – rankas. Minėjimo metu jaunimas dainavo savo kūrybos dainas, kupinas meilės Tėvynei, deklamavo eiles, skaitė geriausius rašinius, laimėjusius Utenoje organizuotą konkursą, skirtą apmästysti A. Kraujelio gyvenimo ir kovos kelią, jo palikimą. Vienas iš renginio organizatorių A. Dumčius padėkojo beveik visoms Utenos mokyklų bendruomenėms, dalyvavusioms konkurse. Jis teigė esą A. Kraujelis yra puikus jaunuolio, pasirinkusio bekompromisių kovos kelią ir su ginklu rankose kovojuosi 19 metų, pavyzdys.

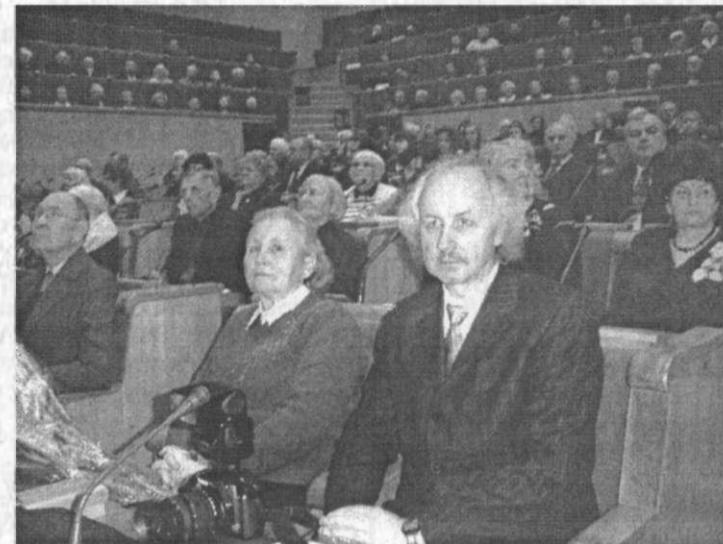
Minėjime labai svarbų ir įdomų pranešimą, kaip partizanai trakuoja politine ir filosofine prasme, perskaitė Seimo narys dr. Mantas Adomėnas. Jis teigė esą po rugsėjo 11-osios teroristinio išpuolio prieš JAV pasidaré labai sunku tarptautiniu mastu paaiškinti Lietuvos partizanų kovos reikšmę ir svarbą, mat užsienyje dabar težinomas vienas žodis – „teroristas“. Atlikęs gilią partizaninio judėjimo, kaip karinio proceso, analizę, M. Adomėnas sakė, kad visame pasaulyje supran-

tama žmogaus teisė į savo namus – nuo išibrovėlių juos leidžiamą ginti netgi ginklu. Tautos namai yra valstybė. Lietuvos partizanai turėjo teisę ginti Tautos namus nuo išibrovėlių ir jų nuopelnai negali būti ginčiami ar nevertinami.

Tačiau po Nepriklausomybės Akto signataro Algirdo Endriukaičio kalbos paaiškėjo, kad partizanus „teroristais“ linkę laikyti ne tik užsieniečiai, bet ir Lietuvos teisėjai. Iš Kovo 11-osios Sei-

kai sunaikinti pasipriešinimo sovietų okupacijai ir okupacijam režimui dalyvius, atstovai vykdė genocidą ir aktyviu ginkluotu puolimu nulémė Lietuvos partizano žūti.

Partizano A. Kraujelio sesuo dr. Janina Syvokienė savo pranešime taip pat aiškino, kad dabar yra bandoma partizaninį karą paversti tarsi vidine lietuvių tautos problema: „Nieko panašaus – tai buvo konkreti kova su sovietų okupacija. Partizanai mė-

Buvusi A. Kraujelio žmona Janina Snukišytė-Mykolaitienė su sūnumi Antanu Kraujeliu

A. Škiudaitės nuotr.

mo posėdžių salės tribūnos jis sakė, kad jei tada, prieš 20 metų, kai jis čia pasirašinėjo Nepriklausomybės Aktą, kas nors būtų pasakės, kad Lietuvos teismuose jam teks aiškinti, kas yra Lietuvos partizanas, jis būtų tuo nepatikėjęs. Kalbėdamas apie Antano Kraujelio žūties bylą, kuri vilkinama jau 10 metų, jis tvirtino, kad Lietuvos prokuratūra turi mažai žmonių, kurie žino, kas yra Lietuvos partizanai. „Jie nori partizanus paversti maniakais, lyg jiems buvo malonu kokį žmogų nusauti ar kam kraują paleisti. Partizanai turėjo teisę šaudyti, o ne paskaitas okupantams skaityti“, – tvirtino E. Andriukaitis, raginės visus minėjimo dalyvius prisijimti atsakomybę už tai, kas dabartinės Lietuvos teismuose daroma su partizanų bylomis: „Ir niekas kitas nepadės, jei nebus mūsų pačių balso“.

Kaip spaudos konferencijoje tvirtino E. Pupinis, iki teisminis tyrimas dėl paskutinio Aukštaitijoje išlikusio Lietuvos partizano A. Kraujelio nužudymo buvo pradėtas 1998 metais, kai jam po mirties 1997 m. gruodžio 22 d. buvo suteiktas teisinis Kario savanorio statusas. Prokurorai šioje byloje nustatė dešimt asmenų, kurie, būdami sovietinių struktūrų, siekusių fiziš-

rūpintis galimybe išlikti pastovios MGB apsupties sąlygomis, atakuojami dešimčių užverbuotų agentų ir provokatorių, stebédami aktyviai kuriamą plėškaujančią partizanų įvaizdį. Skelbiamos tam tikros sumos pinigų už partizano Antano Kraujelio sugavimą arba sunaikinimą, verbuojami „ištikimiaus“ partizano rėmėjai, pavyzdžiu, verbuojamas A. Kraujelio bičiulis – Kaniūkų kolumpio pirmininko vaduotojas Edmundas Satkūnas. Jam parūpinamas pistoletas

Sveikiname

Sveikiname Laisvės kovos dalyvę **Emiliją ČEPONYTĘ-JANICKIENĘ**, ilgametę buvusių politinių kalinių ir tremtinių choro „Likimai“ bei Panevėžio Šv. Petro ir Povilo bažnyčios choristę, sulaukusią garbingo 80-ojo jubiliejaus.

Nepailsk daina puošti Lietuvą! Linkime sveikatos ir Aukščiausiojo palaimos!

Brolis Jonas su šeima ir LLKS Vyčio apygardos partizanai

* * *

75-ojo gimtadienio proga sveikiname buvusių tremtinių, ilgametę choro „Tremtinys“ dainininkę **Birutę PIKCIŪTĘ-BAGUCKIENĘ**, gyvenančią Ukmergėje.

Tegu laimės žvaigždė nušviečia Tavo gyvenimo kelią, pripildo širdį meilės, vilties, begalinio noro prasmingai gyventi. Aukščiausiojo palaimos linki –

Duktė Vigita su šeima ir likimo draugai: Rožė, Stasė, Aldona, Petras ir Jonas

Pastatykime paminklą Motinai

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajunga rengiasi pastatyti Kovotojų, žuvusių už Lietuvos Laisvę, Motinos paminklą Kauno buvusiose senosiose kapinėse.

Prie šio paminklo pastatymo galite prisidėti ir Jūs, Jūsų šeimų nariai, giminės, kaimynai, norimą paaukoti sumą pervesdami į Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungos DnB NORD banko sąskaitą Nr. LT864010042501566754. AB DnB NORD bankas, Kauno skyrius, banko kodas AGBLLT2XXXX, SWIFT kodas, adresas: Laisvės al. 86, LT-44250 Kaunas.

Dékojame paaukojusiems:

Vincui Jokimui – 200 litų,
Danutei ir Kazimierui Gurauskams – 100 litų,
Kazimierui Beniuliu – 200 litų,
Marijai ir Jonui Burbuliams – 200 litų,
Kazimierui Sadauskui – 50 litų,
Antanui Valavičiui – 482,80 litu,
Marijai Remienei – 240 litų,
Valei Kareckienei – 100 litų,
Alinai ir Augustui Fetingiams – 150 litų,
Zinaidai Bujanauskienei – 500 litų,
Albertui Paškevičiui – 100 litų,
Algirdui Grinai – 100 litų,
Onai Andriušienei – 100 litų.

LPKTS pirmininkas Antanas Lukša

ir instruktuojama, į kurią vietą taikyti. Susitinka sutartoje vietoje, pasikalba. Antanas Kraujelis atsisveikina ir bando eiti. Ir... šūvis – nepataiko į širdį, liečia plaučius. Staiga pasisukęs pamato palaikus „bičiulio“ veidą. Antano paleista automato serija sunaikina pasikėsinusijį. Kraujeliui sovietų sukurstoję byloje šis savigynos atvejis trakuojamasis kaip nužudymas. Dažniausiai partizanai buvo „kalti“ dėl visų kriminalų, kuriuos jiems kurpė MGB. (keliamas į 6 psl.)

Pastoviausia jėga

Vasario 21 d. įvyko LPKTS Marijampolės filialo konferencija. Joje dalyvavęs svečias – Seimo narys prof. Arimantas Dumčius buvusių politinių kalinius ir tremtinius pavadino „pastoviausia jėga dešiniajame sparne“.. „Jie nesiblaško, nekeičia pažiūrų. Dabartinė Vyriausybė gavo bjaurų palikimą, tuščią valstybės iždą. Trečdalis valstybės biudžeto nuskendęs tamsioje skylėje, tarsi pogrinėje. Tų lėšų atgauti neįmanoma. Mes subalansavome nepopuliarę biudžetą, bet neprāžudėm Lietuvos. Jeigu netai, Lietuvą ištiktų totalinė ekonominė krizė. Su Vagnoriumi kartu neisime, – kalbėjo Seimo narys.

LPKTS Marijampolės filialo tarybos pirmininkas Vėčslavas Agurkis aptarė svarbiausius pernai nuveiklus darbus: buvo surengta apskrities mokytojų konferencija – jo istorikai supažindino moky-

tojus su pasipriešinimo kova, prasidėjusia sovietų armijai vėl įžengus į Lietuvą 1944 metais. Atidengti du paminklai žuvusiems partizanams: Skardupiuose ir prie Pilviškių, kur 1947 metais įvyko partizanų vadų konferencija. Renginiuose dalyvavo labai daug jaunimo. LPKTS Marijampolės filialas jau turi internetinį puslapį, skaitomą net ir tolimes užsienio šalyse. Puslaplyje skelbiamos filialo naujienos ir skelbimai.

Parengtas LPKTS Marijampolės filialo darbų planas ateinantiems metams ir ateinančiam dešimtmečiui. Tarp kitų darbų numatyta atstatyti buvusias partizanų slėptuvės prie Igliaukos miestelio ir ant Šešupės kranto, netoli Marijampolės buvusioje Boskio sodyboje. Minint Birželio 14 dieną Marijampolės stotin bus atridentas ir kaip paminklas iš anų metų pastatytas išlikęs vagonas – toks,

kokiuose Sibiran buvo gabėnami tremtiniai iš Lietuvos.

LPKTS Kalvarijos poskyrio vadovė Staniukynaitė paminėjo kalvarijietį mokytoją S. Mičiulį, aplankiusi 153 tremtinius, surašiusi jų atsiminimus ir publikavusį vietaslaikraštyje „Kalvarijos kronika“. Tuos atsiminimus verta atspausdinti atskiroje knygoje.

Aptariant filialo veiklą nustatyta, kad mokyklinis jaunimas labai domisi Lietuvos istorija, ką jų seneliai iškentėjo sovietų okupacijos metais. Nepaisant, kad jaunimą nuo istorijos stengési attraukti mokyklų „depolitizuotojai“ – švietimo įstaigose gūžtas įsisukę sovietinai veikėjai... Taigi LPKTS ir Tėvynės sąjunga turi kvieсти daugiau jaunimo į savo gretas.

Konferencija išrinko 16 delegatų į XVII LPKTS suvažiavimą.

Aleksandras JAKUBONIS

Prieš 45-erius metus užbaigės ginkluotos kovos epochą...

(atkelta iš 5 psl.)

Istorijos apie banditus – vaikų ir šeimų žudikus – buvo sukurtos siekiant falsifikuoti praeitį ir, sumaišius tikrus faktus su melu, sukurti sovietinį Lietuvos partizano ir Laisvės kovotojo vaizdą. Žmonės bijojo vaikams pasakoti apie partizanus, nes, neduok Dieve, dar vaikas ne vietoj prasižios. Tuo grės kalėjimas, tremtis ar mirtis. Ir tai tėsėsi dešimtmečius“, –

sakė J.Šyvokienė.

Didžiausias A.Kraujelio artimųjų – seserų, žmonos, sūnaus – troškimas yra surasti nežiniai kur užkastus A. Kraujelio palaikus ir dermai palaidoti. Tačiau jiems nesiseka. „Paklausus, kur paslėpė partizano Antano Kraujelio palaikus – atsakymo nerasta. Atminti praranda Sergejus Ticomirovas, Marijonas Misiukonis ir kiti. Juk nieko daugiau žu-

vusiojo artimieji neprašo, tik pasakyti – kur užkasė sūnaus, brolio, vyro, tévo palaikus“, – sakė paskutiniojo Lietuvos partizano sesuo.

1997 metais Lietuvos partizanui A.Kraujeliui po mirties suteiktas teisinis kario savanorio statusas, 1998 metais – vyresniojo leitenanto laipsnis, 1998 metų gegužės 19 dieną jis apdovanotas Vyčio Kryžiaus III laipsnio ordinu.

Ingrida VĖGELYTĖ

Pagerbtas kapitono Juozo Kiliaus atminimas

(atkelta iš 4 psl.)

Po šv. Mišių eisenai su vėliauomis patraukė prie Pandėlio kapinių, kur prie mūrinio vartų stulpo buvo pritvirtinta kpt. J. Kiliaus atminimo lenta. Ažuolinėje lentote kpt. J. Kiliaus portretą išraižė garbės kraštotoyrininkas, tautodailininkas Leonas Ernestas Juozonis, kilęs iš Pandėlio krašto. Lentą atidengė Pandėlio seniūnas Romas Varanius. Kalbėjo Rokiškio r. meras pandėlietis Almantas Blažys. Lietuvos himnų sugiedeojo ir tarpukario Lietuvos karių dainas daina vo jungtinis folkloro kolektivas, vadovaujamas Pandėlio bendruomenės pirmininkės, kultūros namų direktorės Jūratės Bogužienės, vadovavusios visam renginiui. Atidengtą atminimo lentą pašventino kunigas Kostas Bal-

sys. Atrodė, kad karininko atvaizdas iš atminimo lento žvelgia į Stanikūnų kaimo laukus, kur kažkada buvo gimtoji Kilių sodyba, kur dar mažas Juozukas bėgiojo prienomis žydičiu Apaščios slėniu, kur pievų takeliu skubėjo į Pandėlio pradžios mokyklą.

Minėjimas tėsėsi Pandėlio kultūros namų salėje. Tinkamai nuotaiką sukūrė mergaitės kanklininkės, parengtos mokytojos B. Matiukienės. Apie 1941 m. sukilimą kalbėjo Lietuvos Respublikos Seimo narys Algis Kazulėnas. Kpt. Juozo Kiliaus duktė Dalia Eitminavičienė pasakojo apie Tėvelio likimą ir žūtį Gorkio kalėjime. Nors kpt. Juozas Kilius buvo sušaudytas, bet po karo NKVD įkyriai persekiojo kapitono žmoną Sofiją, tardydami nuolat klausinė-

jo, kur viras. Dėl persekiojimų žmona Sofija metė mokytovėm ir savo noru išvažiavo pas ištremtus giminės į Altajų. Duktė Dalia pasakojo, kad nors Tėvelio neprisimena, bet stodama į Medicinos institutą mandatinėje komisijoje gavotą patį klausimą: „Kur tavo tėvas?“ Nebuvo priimta, nors pagal sovietų įstatymą turėjo teisę be egzaminų ištoti į austųjų mokyklą, kaip baigusividurių mokslių su pagyrimu.

Apie kpt. Juozo Kiliaus gyvenimą ir asmenybės bruožus pasakojo Danutė Gaškaitė. Folkloro kolektivas dar padainavo keliais karių ir liaudies dainas, skambėjo poezijos posmai.

Kovo 11-osios Lietuva iš užmaršties sugrąžino taurų pandėlietį, išaugintą Vasario 16-osios Lietuvoje.

Danutė GAŠKAITĖ

ILSÉKITĖS RAMYBĖJE

Anelė Ledaitė-Aksamaitienė 1927–2010

Gimė Prienų r. Pagramdinės k. Lietuvos savanorio Antano Ledo šeimoje. Mokėsi Kauno mokytojų seminarijoje. Už dalyvavimą pogrindžio veikloje buvo nuo teista septyneriems metams lagerio. Kalėjo Komijoje, Uchtoje. Tens susipažino su būsimą artimiausią drauge, legendinio Dzūkijos partizanų vado V. Voverio-Žaičio seserimi Vanda Lagūnavičiene. 1957 m. grįžo į Lietuvą, sukurė šeimą, užaugino keturias dukteris. Aktyviai dalyvavo patriotiniuose renginiuose, nuolat bendravo su likimo draugais, buvo juos jungianti siela.

Palaidota naujosiose Kazlų Rūdos kapinėse.

LPKTS Kazlų Rūdos filialas

Albinas Lydeka 1925–2010

Gimė Šakių aps. Griškabūdžio valsč. 1945 m. įsitraukė į ginkluotąjį pasipriešinimą okupantams. 1948 m. suimtas ir nuteistas, kalėjo Magadano ypatingo režimo lageriuose. 1955 m. buvo perkeltas į tremtį Tiuménės srityje. Ten vedė tremtinę iš Dzūkijos. Išaugino dukterį ir du sūnumus. Į Lietuvą grįžo 1957 m. Gyveno Vašėnoje. Atgimimo pradžioje aktyviai dalyvavo Sajūdžio veikloje, budėjo prie Parlamento, KGB rūmuose saugojo archyvus. Nuo 1988 m. buvo LPKTS Varėnos filialo ansamblis „Viltis“ narys. Daugelį metų Albinas buvo renkamas į LPKTS Varėnos filialo tarybą. Jam suteiktas Kario savanorio statusas. Nuoširdžiai užjaučiame dukterį, sūnumus, giminės ir artimuosius.

LPKTS Varėnos filialas

Adelė Kadžytė-Kučienė-Atkocevičienė 1917–2009

Gimė Ukmergės aps. Pagirių valsč. Užuraisčių k., ūkininkų šeimoje, auginuose šešis vaikus. 1940 m. ištakėjo už Joną Kučio. 1951 m. kartu su vyru buvo ištremta į Tomsko sr. Teguldetos r. Staro Šumilovo gyvenvietę. 1958 m. grįžo į Lietuvą. Apsigynė Panevėžyje pas seserį. Dirbo Panevėžio linų kombinate. Mirus vyru, ištakėjo antrą kartą. Senatvėje gyveno prižiūrima dukterės Nijolės.

Užjaučiame seserį ir artimuosius.

Buvę Staro Šumilovo tremtiniai

Marcelina Greičiūtė-Petraitienė 1916–2010

Gimė Dainių k., Jurbarko r., ūkininkų šeimoje. Augo septynių vaikų būrelėje. Antroji sovietų okupacija iš namų į kalėjimus ir lagerius išvarė vyriausią brolį Joną ir tris seseris: Marceliną, Salomėją ir Eleną. 1948 m. palikę téviškę sugrįžo tik 1955 m. Marcelina kalėjo Mordovijos lageriuose. Grįžusi ištakėjo už buvusio politinio kalinio Juozo Petraičio. Užaugino dukterį. Marcelina buvo linksma, mėgo bendrauti, gražiai dainuodavo.

Nuoširdžiai užjaučiame dukterį ir artimuosius.

LPKTS Klaipėdos filialas

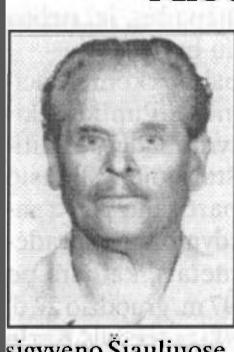
Albertas Mulevičius 1923–2010

Gimė Ukmergės r. Kurėnų k. Tėvas buvo 1918 m. savanoris. 1940–1945 m. gyveno ir dirbo Molėtų r. Dubingių k. 1944 m. įstojo į Lietuvos vietinės rinktinės organizuojamą 302 bataliono 2 kuopos 2 būrių. Prasidėjus antrajai sovietų okupacijai jis pasirinko partizano kelią. 1945 m. pateko į saugumo rankas, buvo kalinamas Vilniuje, Lukiskių kalėjime, Vorkutos lageriuose. Grįžęs į Lietuvą apsigynė Šiaulių aps. skyriaus narys.

Palaidotas Šiaulių Ginkūnų kapinėse, tremtiniių sektoriuje.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, sūnumus, giminės ir artimuosius.

LVRKS Šiaulių aps. skyrius

Skelbimai

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos 20-mečio renginiai

Kovo 11 d. (ketvirtadienį) Vilniuje

10.30–11.45 val. eitynės „Atgimimo keiliu“: Sajūdžio būstiniė (Gedimino pr. 1) – Nepriklausomybės aikštė

12 val. trijų Baltijos valstybių vėliavų pakėlimo ceremonija Nepriklausomybės aikštėje

12.40–13.15 val. Lietuvos kariuomenės ir kitų sukarintų struktūrų iškilminges paradas nuo Nepriklausomybės aikštės iki Katedros aikštės

13.30 val. šv. Mišios Vilniaus arkikatedroje bazilikoje

13.30–18.00 val. atvirų durų valandos LR Seimo rūmuose

15–16.30 val. jungtinis Lietuvos, Estijos ir Latvijos kariuomenių orkestrų ir Vilniaus tautinių šokių ansamblių koncertas Katedros aikštėje

21–23 val. šventinis koncertas Katedros aikštėje.

Kaune

9.30 val. iškilminges Valstybės vėliavos pakėlimas prie Kauno miesto savivaldybės.

10 val. šv. Mišios Arkikatedroje bazilikoje ir Kauno Šv. Mykolo Arkangelo (Igulos) bažnyčioje.

11 val. Kauno moksleivijos, studentijos bei visuomeninių organizacijų eisena nuo Kauno Arkikatedros bazilikos į Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelį.

11.30 val. varpų muzikos koncertas Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje. Varpais skambina prof. Giedrius Kuprevičius.

12 val. iškilminges minėjimas, Vyčio Kryžiaus ordino vėliavos pakėlimo ceremonija, gėlių padėjimas prie paminklų Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje.

12.45 val. Kauno mokinų eisena – akcija „Laisvės garsai“ nuo Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelio iki Nepriklausomybės aikštės.

13.15 val. trispalvė akcija Nepriklausomybės aikštėje „Laisvės gėlės“.

13.30 val. kauniečių, gimusių 1990 m. kovo 11-ają, pasveikinimas ir šventinis vaku kolektyvų dainų apie Tėvynę ir pavasari koncertas.

15 val. šventinis Kauno miesto simfoninio orkestro ir Kauno valstybinio choro koncertas Kauno sporto halėje (Perkūno al. 5).

15 val. chorinės muzikos koncertas „Laisvės varpas“ Kauno kultūros centre „Tautos namai“ (Vytauto pr. 79).

16 val. Vyčio Kryžiaus ordino vėliavos nuleidimo ceremonija Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje.

18 val. šventinis koncertas su pirotechninėmis instaliacijomis „Dvidešimtas Laisvės pavasaris“ Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje. Dalyvaus: Povilas Meškėla su grupė, Jeronimas Milius, Kostas Smoriginas, Neda Malūnavičiūtė.

Kovo 6 d. (šeštadienį) 11 val. Vilka viškio parapijos salėje įvyks iškilminges **Kovo 11-osios minėjimas.** Koncertuos ansamblis „Atmintis“ ir šaulių P. Karužos kuopos ansamblis. Kviečiame aktyviai dalyvauti.

* * *

Kovo 7 d. (sekmadienį) 14 val. Alytaus šaulių namuose įvyks LPKTS Alytaus filialo ataskaitinė rinkiminė konferencija.

Kviečiame dalyvauti.

* * *

Kovo 9 d. (antradieni) 14 val. Vytauto Didžiojo karo muziejaus (K. Donelaičio g. 64, tel. (8 37) 320 939) Didžiojoje salėje atidroma paroda „**Lietuvos Respublikos žinybiniai ir visuomeninių organizacijų apdovanojimai 1990–2010 m.**“, skirta Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20-mečiui. Parodoje lankytogai išvys apdovanojimus, kuriuos po 1990 m. kovo 11-osios – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos – įsteigė arba atkūrė įvairios žinybos, ministerijos, departamento, visuomeninės organizacijos.

* * *

Kovo 21 d. (sekmadien) 14 val. Šiaulių miesto savivaldybės salėje (Vasario 16-osios g. 62) įvyks LPKTS Šiaulių filialo ataskaitinis susirinkimas–konferencija.

Kviečiame visus narius aktyviai dalyvauti. Bus galima susimokėti nario mokesčių, išsigiti knygų tremties tematika.

Užjaučiame

Užjaučiame buvusį politinį kalinių Vytautą BUKAUSKĄ, mirus mylimam broliui.

Lietuvos politinių kalinių sajunga

Atsiliepkite

1948 m. spalio 3 d. Plungės r. Peklinės miške žuvo dešimt partizanų. Apie du iš jų tikslėsiu duomenų neturime.

Manome, kad tai Kardo rinktinės partizanas Petras Melešius (Mielisius, Milašius)-Gediminas, Kestutis ir Kuliu (Daugaišio) kuopos partizanas Viršila(s)-Jupiteris. Norėtume sužinoti tikslias jų pavardes, vardus ir gimimo metus, nes siemet ruošiamasi pastatyti paminklą. Gal yra giminių ar juos pažinojusiųjų. Prašytume parašyti Julijai Liutkienei, Žemaičių g. 1, Gargždai, Klaipėdos r. arba paskambinti tel. (8 464) 52844. Iš anksto dėkoju.

* * *

Pamestas Stasio POŠKOS Laisvės kovų dalyvio teisinio statuso pažymėjimas Nr. 1342. Radusiuosius prašome grąžinti. Skambinkite Aušrai mob. tel. 8 620 97 101.

Iš anksto dėkojame.

* * *

Patikslinimas

Atsiprašome, kad 2010 m. vasario 26 d. „Tremtinio“ Nr. 8 (886) straipsnyje „Laisvės kovotojams atminti“ išivėlė klaidą: renginio svečius ir mokyklų bendruomenę sveikino LPKTS Prienų filialo pirmininkės pavaduotoja Ona Brūžgienė; Danutė Skaudickienė pranešime prisiminė Prienų r., Skriaudžiuose, atstatytą paminklą 1918 m. nepriklausomybės kovų savanoriams.

Knygų tremties ir rezistencijos tematika galite išsigiti LPKTS būstinės knygynelyje, Kaune, Laisvės al. 39.

ILSEKITĖS RAMYBĖJE

Kazys Plonis

1943–2009

Gimė Pabugeniukas, Ukmergės r. Šeimoje augo dvi dukterys ir du sūnūs. 1947 m. tévas už ryšius su partizanais buvo areštuotas, 25 m. nuteistas ir ištremtas į Vorkutos lagerius. 1951 m. mamą su vaikais ištremė į Irkutsko sr. Tirelio r. Po Stalino mirties šeimai leido išvykti pas tėvą. Vorkutoje Kazys baigė Vorkutos kalinakasybos technikumą, išgijo elektriko specialybę, po to tarnavo kariuomenėje.

Palaidotas Vievio kapinėse.

Liūdi seserys, brolis su šeima

Vaclovas Milaitis

1925–2010

Gimė Varėnos r. Kamarūnų k. ūkininkų šeimoje, auginusioje penkis vaikus. Du Vaclovo broliukai pokariu žuvo nuo sprogmenų. 1945 m. Vaclovas tarnavo sovietų kariuomenėje. Pabėgo ir slapstėsi. Palaikė ryšį su partizanais, buvo Dainavos apygardos partizanų ryšininkas. 1947 m. areštuotas ir nuteistas 8 metams griežtojo režimo lagerio. Kalėjo Vorkutos lageryje, dirbo šachtose. 1948 m. Vaclovo šeimą ištremė į Sibirą – Krasnojarsko kr. Mansko r. 1955 m. Vaclovas išleido iš lagerio be teisės grįžti į Lietuvą. Jis nuvažiavo pas tėvus į Krasnojarską. Tremtyje sukurė šeimą su to paties likimo drauge Birute Bajarūnaite. 1959 m. grįžo į Lietuvą ir apsigyveno Anykščiuose. Buvo aktyvus LPKTS Anykščių filialo narys. Su meile ir pasiaukojimu statė paminklinius kryžius.

Palaidotas Anykščių r. Troškūnų kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame broli Rapolą su šeima ir artimuosius.

LPKTS Anykščių filialas

Ona Konstancija Pečiukaitytė-

Pranaitytė

1927–2010

Gimė Marijampolės aps., Balsupių k. Mokėsi Balsupių pradžios mokykloje, vėliau Marijampolės mergaičių gimnazijoje. Septyniolikmetę kartu su tévais ir sešerimi išvėže į Sibirą – Krasnojarsko kr. Užuro r. Andronovo kaimą. Tremtyje ištakėjo už Jono Pranaityčio. Grįžusi į Lietuvą dirbo Marijampolės konservų fabrike, prekybos bazėje. Buvo nuoširdi, mylima draugų, kaimynų ir bendradarbių. Dalyvavo LPKTS Marijampolės filialo veikloje.

Palaidota senosiose Marijampolės kapinėse.

Užjaučiame artimuosius, draugus ir bendražygius.

LPKTS Marijampolės filialas

Pranas Čižas

1928–2010

Gimė Pajakališkių k., Raseinių r. Mokėsi Ariogaloje pradinėje mokykloje ir gimnazijoje, vėliau – Vilniaus pedagoginiame institute, Geografijos fakultete. Buvo pogrindžio organizacijos narys. 1952 m. areštuotas ir nuteistas 25 m. lagerio ir 5 m. be teisių su turto konfiskavimu. Kalėjo Vichorevkos lageryje. 1955 m. amnestuotas, grįžo į Lietuvą. Studijų testi neleido, mokytojauti nepriėmė. Istojo į Vilniaus žemės ūkio buhalterinės apskaitos technikumą. Baigęs dirbo Smailinkų žemės ūkio mokyklos technikumo mokomojo ūkio vyr. buhalteriu. Vėliau ūkininkavo, gyveno Raguvėlėje, Anykščių r. Žmona anksti mirė, gyveno su dukterimi ir sūnėnu. Rašė eileraščius. Buvo aktyvus LPKTS Anykščių filialo ir TS-LKD narys.

Palaidotas Ariogaloje kapinėse.

Užjaučiame dukterį, vaikaitį ir artimuosius.

LPKTS Anykščių filialas

SL289

Leidėjas LPKTS

Redaktorė - Jolita Navickienė

Redakcija:

Dalia Maciukevičienė,
Vesta Milerienė

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, LT-44309 Kaunas, tel. (8 37) 323 204, faksas (8 37) 323 214

Indeksas 0117. El. paštas: tremtinys@erdves.lt, LPKTS puslapis interne: <http://www.lpkts.lt>

Įmonės kodas 3000 32645. Ats./sask. AB "Vilniaus bankas", kodas 70440, Nr. LT18 70440600 0425 8365.

Spausdino spaustuvė UAB "Rinkos aikštė", Josvainių g. 41, Kėdainiai

Ofsetinė spauda 2 sp. lankai. Tiražas 3390. Užs. Nr.

Kaina 1,75 Lt